

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De [ver]bo dei Sermo

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De verbo dei

cunt vespe. Sed heu heu mlti obliuiscunt
deū z semetipos: bona spūalia negligunt:
terrenis inbiant: nil nisi trāsitoria q̄runt.

Secūdo sc̄tificāda est d̄s
es sab̄ti oris platōe: orādo deū etiā yo
caliter z laudādo sibi q̄ suscep̄ b̄ficijs
gr̄as referēdo. Un̄ de p̄s. vi. iij. c. Teiūto
d̄s. Die d̄nica nihil aliud agēdum est nisi
deo vacādū. nulla opatio in illa die sc̄ta a/
gat: sed t̄m̄ in hymnis: psalms: z cantic̄s
sp̄ritualib; dies illa trans̄gat.

Tertio sc̄tificāda sunt fe
sta opis executio: visitādo eccl̄ias: aud̄
do diuina: audiēdo s̄bū d̄i. Sed ve m̄do a
sc̄adal q̄ ch̄tiani dieb; festiuis maḡs libo
nozāt deū z sc̄os q̄ dieb; alijs. Jo de ip̄s
conq̄rit d̄ns Esa. j. d̄i. Solēnitates v̄ras
odiuit aia mea. Tor̄s itaq; v̄rib; studeā
sc̄tificare dies d̄nicos z dies festos: vt sic
sp̄ali solēnitare q̄et̄ment̄s incip̄etes: tan
dē ad p̄petuā sc̄toꝝ req̄em in et̄na solēnita
te p̄tingere mereamur Amen.

De s̄bo dei Sermo

De māsuētu

Idine suscipite insitus s̄bū q̄d p̄t
saluare aias v̄ras. Jac. j. Da
ma nec̄itas audiēdi s̄bū dei. Nā de p̄lo
s̄bo dei n̄ assueto p̄s. ait. Resc̄erūt. s̄. b̄n̄
facere: neq; itellererūt. s̄. mala facta sua in
tenebris ambulāt. s̄. nō discernēdo bonū a
malo. Un̄ ex iḡrātia in p̄lo innumerables
multiplicant errores. Nā sic d̄t J̄s̄d. z h̄
xxvij. d̄i. c. Iḡrātia. Ignorātia m̄ ē oim̄
erroꝝ. Itē J̄s̄d. Nihil iḡrātia turpi q̄ ē
m̄ z nutrit oim̄ vicioꝝ. Si d̄nū culpe n̄
sentio: si p̄s̄is q̄tidie peccat z iḡrat. Lessan
te iḡr̄ p̄lo ab auditu s̄bi dei: innumerabilia
mala fiūt. Un̄ Osee. iij. Nō est sc̄ia dei in
terra: ideo maledictū z mēdaciū: homici/
diū z furtū z adulteriū iundauerūt zc. Sa
lub̄it̄ ḡ nos horrat̄ br̄us Jac. d̄i. In mā/
suēdie susci. istū s̄bū. q̄d vic̄ oz iseri mē
ti h̄nane: q̄d p̄t saluare aias vestras.

Lit̄a p̄dicatoꝝ aut̄ s̄bi d̄i tria ad p̄ns
d̄nū: p̄replāda q̄ fidelīū corda alligere de
bent ad deuote suscipiēdū s̄bū dei.

Primū est verbi dignitas honorabilis

Sc̄dm̄ ē p̄dicatoꝝ idoneitas laudabil.

Tertū ē sc̄cip̄es vtilitas desiderabil

Primū est vbi dignitas honorabil

Quintip̄ declarari potest

Pr̄mo rōne deifice originatōis.

Sec̄do rōne aplice electionis.

Tertio rōne eccl̄iastice ordinatōis

Pr̄mo rōne deifice origi

nationis: q̄ original̄t̄ derivat̄ a s̄bo incar

nato. Eccl̄i. j. Fons sapie s̄bū dei in excel̄s

Attēde cū q̄nta reuerētia audif̄ s̄bū alicu

ius reḡs aut̄ p̄ncipis. Eccl̄i. xij. D̄ines lo

cut̄ est z oēs tacuerūt: z s̄bū illi v̄sq; ad

nubes p̄duc̄er. Quāto maḡ ḡ q̄n nob̄ loq̄

quit̄ de s̄bū ei? debem̄ reuerēter z dili

gēter audire z deuote suscip̄e. Jo. j. Des̄

ij. Suscep̄isti illud nō vt s̄bū hoim̄: s; vt

est vere s̄bū dei. Un̄ ip̄e fili? dei voluit d̄i

dicatōis officiū exercere. Bar. iij. Lep̄is

J̄sus p̄dicare z dicere. P̄niam agite zc.

et Luc̄. iij. Iter faciebat p̄ ciuitates z ca

stella p̄dicans z euāgelizans regnū dei.

Secundo rōne apostolice

electōis. Ad hoc q̄m̄ elegit ch̄s ap̄los vt

ad s̄bū dei p̄dicādū mitteret. Jo dicebat

ris Joā. xv. Ego vos elegi de m̄do vt

car̄s z fruc. affe. z fruc̄ v̄r̄ m̄eat. z Bar.

vl. Eūtes in m̄dm̄ vniuersū p̄dicare euan

ge. oi creature. Q̄d z ip̄i p̄fecerūt. q̄d m̄

rādū est valde: cū nec ip̄i dialectici: nec r̄be

torici fuerint vt argumēt̄s p̄barēt z p̄sua

derēt q̄d dicebāt. Un̄ Aug. li. xxij. de ciuit.

dei. c. v. Ineruditos liberalib; disciplinis

et oino q̄ntū ad istā doctrinā attinet im

politos: nō p̄tos gr̄matica: nō armatos

dialectica: nō rhetorica iſtatos/ p̄scatoꝝ

ch̄s cū retib; fidei ad mare hui? sc̄cti pau

cissimos nūst̄: atq; ita ex oi genere r̄amul

tos p̄sc̄es z tāto mirabiliores q̄nto rari

ores/ etiā p̄hos cepit. Nec ille. Fuerūt ita

q; ip̄i tābe sp̄ūsc̄i sup̄no dei m̄iere ad of

ficiū p̄dicatōis s̄bi dei deputati.

Tertio rōne eccl̄iastice or

dinatōis. q̄ excludit̄ laicos a p̄dicatōe s̄bi

dei: z ad h̄ obligauit ep̄os z p̄latos. De p̄

mo Gregor̄. ix. archiepo mediolan̄. ait il

lud extra de heretic̄. c. Sic in vno. Cū nō

nulli laici p̄dicare p̄sumāt: z verēdū existat

ne vicia sub specie p̄tutū occulte subintrēt

nos accedentes q̄ doctoz ordo est q̄si p̄ci/
 puus in ecclia dei: mādān? q̄m? cū alios
 dñs aplos vedit: alios p̄phas: alios p̄o
 doctoz: interdiciū? laic̄ vniuersi cuius/
 cūq̄ ordis cōsēant officiū p̄dicandi. Ad h̄
 p̄positū diffuse loquit̄ c. Lum ex inuictō.
 extra eodē. Et nō solū de p̄dicatiōe s̄ etiā
 de q̄buslibet alijs negocijs eccl̄astic̄ se i/
 tromittere laici nō debēt. sicut patet extra
 de iudi. c. Decernim? et de rebz eccl̄astic̄
 nō alte. c. Lū laic̄is. De sc̄do aut̄ extra de
 offi. iudic. c. Int̄ cetera. sic h̄z. Int̄ cetera
 q̄ ad salutē spectat̄ populi ch̄riani/ pabulū
 p̄bi dei sibi p̄ma rime noscēt̄ necessariū. q̄a
 sic corp? naturali/ sic aia sp̄iali cibo nutrit̄
 eoq̄ nō in solo pane vivit hō: sed in oi p̄bo
 qd̄ p̄cedit de ore dei. Un̄ cū sepe cōtingat
 q̄ epi p̄pter occupatiōes multiplices vli/
 ualitudines corpales aut hostiles ierfusus
 seu occasiōes alias: ne dicam? defectū sciē
 tię: qd̄ in eis reprobandū est oīno nec d̄ ce/
 tero tolerādū: p̄ seip̄os nō sufficit̄. Misra
 re p̄bi dei p̄lo: marie p̄ amplas dioceles
 et diffusas: generali p̄stitutiōe sancim?/ vt
 epi viros idoneos ad sc̄re p̄dicatiōis offi/
 ciū salubriter exequendū assumāt/ potentes
 in ope et sermone: q̄ plebes sibi cōmissas
 vice ip̄oz sollicitē vilitates/ p̄bo si edificēt
 et exēplo: q̄b? ip̄i cū indiguerint cōgrue ne/
 cessaria sūmistrēt: ne pro necessario/ dese
 ctu cōpellant̄ desistere ab icepro. Hec ibi.

Secūdo cōreplanda est p̄dicatiōis
 idoneitas laudabilis. Ad quā p̄ci
 pue requirunt tres condiciōes.
Prima est instructio luminosa
Secunda est executio fructuosa
Tertia est affectio virtuosa.

Prima est instructio lumi
 nosa. Debet ei lucere sc̄ia et prudētia. Ubi
 notādū s̄m Alex. d̄ ales q̄ tplex ē doctria
Prima est simplicis exhortatiōis: q̄ p̄t
 vniuersiq̄ fraternā admonitiōe corrigere et
 docere primū suū. Et hec ē cōis oibz: s̄m
 quā oēs tenēt sc̄re symbolū: orōnē dñicā:
 p̄cepta decalo ḡ: p̄cā capitalia: opa mie: et
Secūda est doctrina assū/ (eccl̄ie sac̄ra.
 p̄te p̄fessōis. Et s̄m h̄ac vniuersiq̄ sc̄re d̄z
 ea q̄ p̄tinet̄ ad statū suū obfūdū saltē cō/
 petent. Sic medici sc̄re dñt̄ reglas medi
 cine. Iuriste p̄o snias legū. et sic de alijs.

Tertia ē doctrina p̄dicatiōis: cui? min
 stri. s. p̄dicatores sc̄re tenent nō tm̄ credē/
 da: sed etiā expositiōes p̄ceptoz: ita vt sal/
 tē cōpetētē docti possint alios instrueret
 docere. Un̄ extra d̄ heretic̄ c. Ex inuictō.
 d̄z. Sc̄ia valde necessaria ē sacerdotibz ad
 doctriā. qz iuxta p̄bū p̄pheticū Labia sa/
 cerdotū custodiūt. i. custodire debēt: sc̄iaz.
 s̄m glo. et. viij. q. j. c. Oportet. sic h̄z. Oportet
 eū q̄ docet et instruit amias rudes esse talē
 vt p̄ ingenio discētū semetip̄m possit ag
 prare: et p̄bi ordinē p̄ audientū capacitāte
 dirigere. Et Hiero ad nepotianū ita scri/
 bit. Diuinas sc̄pturas sepi? lege: imo nūq̄
 d̄z manibz tuis sacra lectio deponat. Ser
 mo sacerdotz sc̄pturaz sale p̄dit? sit. Nolo
 te declamatorē eē et fabulōnē garrulūq̄: s̄z
 mysterij p̄itū et sac̄oz dei tui eruditissimū
 Verba voluere et celeritate dicendi apud
 impitū vulg? admiratiōem sui facere: idō/
 ctroz hoim ē. Hec ille. Nec sufficit p̄dicat/
 torē h̄zē sc̄iam nisi habeat et prudētiā cō/
 cādo doctrinā: ita vt nō sp̄ oia dicat: nec sp̄
 oia taceat: sed pro loco et tpe s̄m q̄ viderit
 auditoz vilitati meli? p̄uēire. Hinc Bre
 go. in pastoꝝ. et ponit. xliij. di. c. Sit rector
 Sit rector discretus in silētio: vtil̄ in p̄bo: ne
 aut tacēda p̄ferat: aut p̄ferēda reticēscat.
 Nā sic incauta locutiō in errozes p̄rabit:
 ita indiscretū silētiū eos q̄ poterāt erudi
 ri in erroze derelinq̄t. Sepe nāq̄ rectozes
 ip̄rouidi h̄ianā grām amittere formidant
 tes loqui libere recta p̄tinescūt. Hec ille.
 Cōtra illos aut̄ q̄ gloriānt̄ populū iduē/
 se ad risum et trufas: ait Hiero. ad Nepo.
 Zacharyme auditoz laudes tue sint.

Secūda ē executio fructu
 osa: vt vlez executiō det qd̄ p̄dicat: exēplo
 ch̄ri: q̄ vt d̄z Alex. cepit facere et docere.
 Et vt d̄z Bre. i. hōmē. Qui? vita despicit
 restat vt et p̄dicatio p̄tēnat. Et Hiero.
 ad nepo. Nō p̄fundāt opa tua s̄mone tuū
 ne cū i ecclia loq̄s: tacet? q̄s r̄ndeat. Cur
 q̄ d̄z ipse nō facit? Delicat? m̄gr̄ est qui
 v̄tre pleno de teiunijz disputat. et Lbry.
 di. xl. c. Vlti. Si h̄n vixēs et h̄n docuer̄:
 p̄lm̄ instruis. Si h̄n docuer̄ et male vixēs
 tui solt? p̄dēnator es. Nā h̄n viuendo et h̄n
 docēdo: p̄lum̄ instruis quō debeat viuere.
 H̄n aut̄ docēdo et male viuēdo: deū instru/
 is.

BB 5

Sermo de verbo dei

Es quō te debeat cōdēnare. Ad h̄ postū
etiā Lactāt? i. iij. li. diu. isti. ait. Hoies
malit̄ exēplā q̄ p̄ba: qm̄ loq̄ facile ē: p̄stare
difficile. Utinā qdē tāml̄ bñ facerēt: q̄
multi bñ loquunt̄. Hec ille. Hec etiā suffi
ceret ex̄p̄tē bonū exēplum p̄bere: nisi z
mēs ip̄a p̄dicatōis iterū fuerit mūda. q̄
vt d̄t B̄re. sup̄ Eze. Sermo dulcedinē nō
h̄z quē intra p̄cientiā vita reprob̄a remoz
det. Hec ille.

Tertia cōdicio est affectio
virtuosa: sic vitz q̄ ex charitate afficiat p̄
dicatōr nō ad q̄stū ep̄ale neq̄ ad mōi glo
riā: neq̄ generalr ad q̄redū q̄ sua sūt: h̄z q̄
telū ch̄i: vt d̄t de charitate. j. Cor. xij. et̄
Loz. x. Nō q̄rēs qd̄ mibi vtilē ē: sed q̄d
ml̄z vt salui sūt. Hec ip̄i. Querunt q̄ sua
sunt q̄ p̄dicat̄ aut cupiditate gl̄ie: aut amo
re lucri: aut deniq̄ spe cuiuscūq̄ commodi
ep̄alis. Et tales frequē in impatiētā ruūt
p̄t̄ detrahētū p̄ba: q̄ m̄ ex diuina dispēsa
tione p̄mittunt̄: vt sic dep̄mat̄ sum? ian̄s
gl̄ie q̄ ouiri possz ex p̄bis blādiētū. Hinc
B̄re. vj. q. j. c. Sūt pl̄im̄. d̄t. Sūt pl̄im̄ q̄
vitā bonoz ampl̄? q̄ debēt laudār. et neq̄
elatio de laude surrepar: p̄mittit̄ oipotēs
de? malos in obrectatiōe z obiurgatiōe
p̄iuge: vt siq̄ culpa ab ore laudātū in cor
de nascit̄: ab ore vitupantiū suffocet. Hec
ille. Patiēt̄ igit̄ z eq̄ anio ferēdi sūt ru
musculi plebis: nec curandū de oibz q̄ d̄t
cun̄? nisi talia essent p̄t̄ que si n̄ p̄sūtarent
infantia notabil̄ in p̄uidiciū aiaz ouiri pos
set. Hiero. ad nepo. Caue ne hoim̄ rumu
sculo auaperis z offensam dei p̄loz lau
de cōmutes. Per ifamiā z bonā famā ch̄i
miles gradit̄: nec laude extollit̄: nec vitu
peratiōe fr̄a git̄: et leta p̄t̄nit z tristia. et p̄
die sp̄i n̄ v̄it̄ eū neq̄ luna p̄nocēt. Hec ille.

Tertio p̄tēplāda est p̄bi dei deside
rabil̄ vtilitas: quā vitz reposit̄ q̄
deuote suscipit̄ p̄bū d̄i. Habet em̄
p̄bū d̄i ml̄tos p̄tiles effect̄? et ip̄o p̄cedē
P̄tio h̄z splēdorē tenebrāz igno (tes.
rante expulsū. Et h̄ q̄ ad intellectū
Secūdo habet ardorem frigidit̄is malicie
repulsū. Et hoc q̄ ad affectū.
Tertio habet v̄igorē operū neq̄tie rep̄
sū. Et hoc q̄ ad effectū.
Primo igitur habet splē

do: illūinatiū p̄tra tenebras ignozācie.
Rom. xv. Quocūq̄ sc̄pta sūt: Ad n̄raz de
ctinā sc̄pta sūt. Per p̄bū aut̄ d̄i ouit̄ triplex
splēdor in intellectu. **Primo** ē splēdor: i
structiuus. Nā p̄ p̄bū instruit̄ intellect̄? cir
ca credēda. Rho. x. Fides ex auditu: audi
tus aut̄ p̄ p̄bū ch̄i. Si q̄ deficeret p̄bū d̄i:
fides ch̄i deficeret. Unde quēstō stabilitas
sac̄foz: vnde fetoz vicioz: horroz: iferni: a
mor dei: z desiderū et noz: nisi p̄ verbum
dei: Qd̄ intelligēs p̄ba ait. Lucerna p̄
dibz meis p̄bū tuū: z lumē semit̄z m̄. Nisi
em̄ hec sup̄dicata z alia h̄mōi p̄lis p̄dicat̄
rent: oēs velut cecī varijs iuoluerent̄ erro
ribz. P̄s. Declaratio sermonū tuoz illumi
nat z itellectū dat puulis. Prouer. vj. Lu
cerna mādatū: z lex lux. **Secūdo** est splē
dor demonstratiū. Est em̄ p̄bū dei q̄i spe
culū aie. z non solū declarat qd̄ sit bonū z
qd̄ malū: sed etiā qd̄ meli? z qd̄ pei?. P̄s
p̄ba p̄tēs intell̄gētā p̄boz dei: d̄t in p̄i.
Glae tuas d̄ne demōstra mibi: z ser. edo
ce me. Ip̄m em̄ p̄bū dei demōstrat viā d̄i.
Tertio est splēdor decoratiū. Nā sine
p̄bo dei aia ē sic aer sine lumē oī splēdorē p̄
uatus. cū eo aut̄ est sic meridianō
fulgore illustrat̄. P̄s. Decorem induisti
amic? lumine sicut vestimēto.

Secūdo h̄z ardore frigo
ris malicie repulsū. Et hic ardor ē t̄plex
Primo ē ardor viuificatiū. Prouer. xij
Lex dei fons vite. Joā. v. Qui audierint
viuēt. Ibidē. Verba q̄ ego loq̄r sp̄s z vi
ta sunt. In cui? mysteriū d̄ns suscitās ado
lescētē d̄t. Adolescētis tibi dico surge.
Secūdo est ardor purgatiū. Purgat em̄
triplex. Primo penetrādo. Penetrat̄ ei ver
bū dei cor hois. Heb. iij. V̄it̄? est fimo d̄i
et efficax: z penetra. oī glād. z ē. Penetrat̄
em̄ sp̄m̄ vsq̄ ad cogitatiōes z affectiōes z
intētiōes. Secūdo emolliēdo. Can. v. Ania
mea liq̄ facta ē vt dilect? locuz? est. Unde
Judic. ij. Eū loq̄ref angel? filijs isrl̄ verba
dei fleuerūt. Et. Hec. vij. Fleuit ois p̄lus
cū audirēt p̄ba legis. Item in vitalpa. d̄i
q̄ cū qdā q̄reret ab abbate ioāne d̄ duricia
cordis: r̄ndit. Quid durius lapide: z quid
mollē? aq̄: et t̄n aq̄ sepe cadēdo lapidē fr̄a
git. sic p̄bū dei cor dur̄ aperit ad timorem
dei. Hiero. xxij. Verba mea q̄i malle? cō

terres petras. Ibi etiā pontif exēplū de ho-
mine imurato et in lachrymis resolutō cū
audiuit v̄bū dei. Itē legitur, cū semel be-
at⁹ Bernardus pdicaret in qdā ciuitate i
qdā cimiterio: duo ribaldi valde ppe erant
q multa mala fecerant: qz vn⁹ videns ho-
minē ire ad sermonē: voluit etiā ire. Et ali-
us dicit. Quo diabolus ducet te mō: mun-
q fecisti aliqd bonū: et cepit ei dicere op-
probria. Ille tñ iuit. Et cū cepisset beat⁹
Bern. pdicare q eos q ducebāt malā vitā:
cepit iste h̄ie p̄ritōdes z dolore cordis p-
pectis et cepit flere. Et b. Bern. vidit circa
collū e⁹ catenā magnā pl⁹ qz cētū carrun-
cas h̄itē. sed ad qualibet lachrymā cade-
bat vna carrūca de catena. Tūc b. Bern.
cepit instāri: z ardent⁹ pdicarez vicia de-
testari. et petō: cepit foris flere: ita q tan-
de tora catena fuit dissoluta. Post sermo-
nē vocauit eum sc̄tūs Ber. z p̄fortauit z
examinatiōe ei⁹ p̄fessus est oia petā sua. et
sic postea sc̄tē vixit. Et al⁹ miser soc̄reus
q: nō iuit ad sermonē māsit in petis liga-
tis. Sed aliq dicit inutile sibi esse audire
v̄bū dei: eoq: memoriē tenere nō p̄nt. Lō-
tra q̄a legit in vitaspa. q daz frater dicit
ad senē. Ecce abba fr̄qnter interrogo se-
niores vt mihi ad monitionē salutarē faci-
ant. et q̄quid mihi dixerint: nihil retineo.
Erāt autē seni duo vasa vacua. Et dicit ei
senex. Vade z affer vnū ex ill⁹ vasis: z imit-
te aquā z laua illd z effunde z pone illud
in locū suum. Featqz frater ita semel z bis
vt p̄cepit ei senex. Et dicit senex. Utraqz
vasa siml' affer huc. Et dixit senex. Qd il-
loz madid⁹ ē. Dixit frater. vbi aquā mi-
si z laui. Tūc dicit senex. Sic est de anima
filii q̄ fr̄qntē audit verbum dei: q̄uis nihil
retineat. plus em madidat z mudat q̄ il-
la q̄ nihil audit. Tertio purgat v̄bz
dei abluēdo. Ideo Jo. xvj. Quid est p-
pter sermonē quē locut⁹ sum vob. et He-
bre. j. Verbo p̄tus sue purgatiōem petōz
facies. In vitaspa. legit q̄ cuidā dicēti qd
valebat ei audire v̄bū dei. lz em libēter au-
diret: itati tñ obliuioi tradēbat. Tradidit
q̄ sibi senex calatū imūdū z fumo nigrū et
fuligine plenū: dices vt in fontē illū imer-
geret z aq̄ plenū ei deferret. Qd cū atren-
taret facere: sp̄ cū aqua plenūz extraheret
de fonte: aq̄ exibat. q̄ redijt: eoq̄ videbat

inutiliter laborasse. Cui dixit p̄r. Est aquā
nō deculisti: tñ calatū hūm mudasti. Sic ē
de corde p̄ quod trāsit verbū dei. per illud
em mudat: lz in eo nō maneat. Tertio ē
ardor: inflāmatiū. Greg. Et audito v̄bū
nō sermone exardescit anim⁹. corporis fit
gus recedit: fit mēs in supno desiderio an-
xia: a p̄cupiscentijs terrenis aliena: Libet
ei audire p̄cepta celestia. Vñ ps. Igni-
tū eloquiū tuū vehemēter. Idē. Eloquiū
dñi inflāmauit eū. Hier. xxiij. Nūqd v̄ba
mea s̄ q̄si ignis ardēs: Et puer. xxx. Vis
p̄mo dei dype ignitus. Ideo de Helia dz
Ecc̄i. xlvij. Surrexit q̄si ignis z v̄bū il-
li q̄si facta ardebat. Ideo etiā dar⁹ e spūs
sc̄lūs in linguis igneis: vt dz Act. ij.

Tertio verbū dei h̄z vigo- rem neqtie rep̄ssiuū. Et hoc tripliciter.

Primo h̄z vigore p̄fortatiū. Cōfortat
em tripl̄. vies nutriendo. Est em cib⁹ mē-
tis vt dz Greg. Ideo sicut signū instans
mōrtis ē hoīem languid⁹ nō sumere cibū:
ita signū mōrtis sp̄ualis z reprobatiōis est
qn̄ petōz respuit v̄bū dei. Aug. Sicut nul-
lū est mal⁹: signū p̄destinatiōis est ne v̄-
ba dei libēter audire: ita nullum est pecc̄-
tū q̄ illa p̄tenere. Jo. vij. Vñ ex deo ē
v̄ba dei audit. p̄terea vos nō auditis q̄a
ex deo non est. Itē p̄fortat delectatiō. Ex
gustu nēpe h̄y: tibi delectatio sentit. Qd
expiens ps. dicebat. Quā dulcia faucibz
meis eloq̄a tua sup mel ori meo. Et Lan-
v. Anima mea liq̄facta est vt dilectus h̄-
curus est. Hac dulcedine capti fuerūt mi-
nistri scribarz z phariseoz: vt h̄ Joā. vij.
et Lan. iij. Eloquiū tuū dulce. et Ezech.
ij. z. ij. Volumē ezechieli traditū: factum
est in ore eius tanq̄ mel dulce. Hanc autē
dulcedinē nō sentiūt qui habent palatum
cordis infectum febre iniquitatis. Sicut
etiam dicit q̄ buso nō potest sustinerē do-
num odorem vinee florentis. Verbum dei
simile est māne habenti dulcedinē et gra-
tum saporem fm q̄ homo afficiebatur in
gustu illius. Vnde Sap. xvj. Panem de
celo prestitisti illis sine labore: omne dele-
ctamentū in se habentē et omnis saporis
suauitatem: substantiā tuam et dulcedinē
tuam quā habes in filios ondebās deser-
uies vnuscuiusqz voluntati: z ad qd̄ q̄sqz

¶ Ser. de verbo dei

volebat uertebat. **H**ec ibi. Item confortat
fortificatio: et confirmatio: seu excitatio ad
bonū opandū lz em̄ multi faciūt mala q̄ su-
gere debēt et bona q̄ opari tenent. Tñ qñ
q̄ nec bona faciūt nec mala fugiūt de uicti-
q̄dā t̄piditate vel pot̄ sensualitate et de-
lectatioe hoꝝ. r̄paliū. Alij etiā q̄uis sciāt
penas inferni fore timēdas/ desiderandūq̄
celū/ p̄teq̄ ch̄i passionē desēdā: tñ cor ha-
bent inspidū sine timore: sine desiderio: et
sine vlla pietate. Cum p̄o t̄tes audiūt p̄-
bū dei frequenter confortant ad deponendā
oem̄ tepiditatē: ad amplexandas fr̄ures:
ad surgendū a pctis: ad compatiendū ch̄io
passo: ad timēdos gehenne cruciat̄: et ad
desiderādū regnū dei. q̄: vt ait Hier̄. ad
paulinū. Haber̄ nescio q̄d latens energie
viue vocis act̄: et i aures discipuli ex do-
crois voce trāmissa forti sonat. Vñ eschi-
nes cū rhodi exularet et legeretur illa de-
mosthenis oīo quā aduersus eū habuerat:
mirantibus cunq̄ atq̄ laudantib; suspi-
rās ait. q̄d si audisset ipam bestia sua s̄ba
refonāt. **H**ec ille. **S**̄bū dei confortat pa-
ter et h̄ q̄d b̄z. ij. mach. xj. q̄ post p̄dicatio-
nē iude sui zualuerūt animis: nō solū autē
hoies sed et bestias ferocissimas et muro-
ferreos penetrarūt leonū more cū impetu-
ruentes in hostes et c. Confortat vtiq̄ ver-
bū vt ab. **V**t frequē p̄ verbū dei sic robo-
rat hō vt aucto vno bono fmoē in forti-
tudine cū illi ambulet nō solū p̄ xl. dies.
si de helia legim; .ij. Reg. xij. lz aliqñ p̄
xl. annos aut plures vsq̄ ad montē para-
disti p̄ viā pnie. **S**̄cō h̄z vigore defensi-
uū defendit ei ad impugnatōe carnis mū-
di et demonis p̄seruādo s̄z a ruina. **U**nde
Mat. vij. Qui audit s̄ba mea et facit ea si-
milis erit vno edificanti pomū supra pe-
trā. **E**ccl. xij. Verba sapientū q̄i stimuli ad
erigendū a casu. et q̄i clauī in altum defici-
ad retinendū a casu pcti. **I**ō etiā vocat gla-
dius spūs. **E**ph. vij. Gladiū spūs q̄d ē ver-
bū dei. **E**t. ij. Mach. xv. Armavit iudas
suos nō clypei vel haste munitioe: s̄z fmo-
nib; optimis. **U**ñ et dñs **M**at. iij. Scit-
to triāgulo sacre scripture repulit dñs tres
tērationes gñales. **H**ora h̄storia **E**sd. ij.
c. iij. de trib; fortib; q̄s vicit s̄tias. vbi d̄z.
Magna est veritas et fortio: p̄ oib;. **I**tem
Prouer. xxx. Omnis fmo dei igneus cly-

peus est sperantib; in se. **I**tem defendit a
guerris et alqs flagellis dei. **P**s. Si p̄p̄s
me audisset mensi l̄i in vjs meis ambu-
lasset p̄ nibilo forsitan inimicos eoz humi-
liassem et c. **B**reg. **D**is q̄ recta p̄dicat si au-
diat. nā iram creatoris sup̄ puaricatioē po-
puli placat: experientia em̄ certa didici po-
pulos tantū a dño flagellari quantū inue-
niunt rebelles s̄bo dei. **I**re defendit a pe-
sistentijs et alijs infirmitatib; carnis. **P**s.
Dixit verbū suū et sanauit eos. **T**ertio
h̄z vigorem fructificatiū. **I**ō d̄z **L**u. vij.
Semen est s̄bum dei. q̄ cadens in terrā
bonā facit fructū. **E**t iste fructus ē triplex.
Primus est fructus gratie. **R**eplet em̄ et
ditat gratijs spiritualib;. **A**ct̄. x. **A**bbuc
loquēte petro cecidit spūs sanctus sup̄ oēs
qui audiebant verbū. **S**̄cō est fructus
meritorie opationis. **E**sa. lv. **Q**uēdam
dū imber et nix descendit de celo et inebuat
terrā et ifundit eā et germinare eā facit.
sic est s̄bū q̄d egrediet ex ore meo et c. **S**̄bo
ad fructus boni operis. **E**t hoc semen est
aliquando diu later in corde: amen post
tempora multa germinat et coalescit i fru-
ctum. **U**nde cum quidam argueret quē-
dam ribaldum de hoc q̄ frequenter ab ser-
mones respondit. **E**sti modo statim non
immuro: tamen semen recipio: quod alij
quando coalescit in fructum: et erit vco d̄z
te verbum quod modo audio salutis mihi
hi causa et emendationis. **T**ertius est
fructus glorie. **J**acobi. j. **I**n mansuetudinē
ne suscipite insitum verbum quod potest
saluare animas v̄stras. **E**t **L**uce. xj. **B**e-
ati qui audiunt verbi dei et custodiunt illi-
lud. **S**tudeamus igitur audire verbum
dei vt hic percipiamus fructū gratie et tan-
dem percipere mereamur fructum eterne
glorie: Amen.

¶ Sermo de laude dei et gra-
tiarū actione.

Semper laus
et in ore meo. **P**s. xxxij. **Q**ui
supra de dñicaz atq̄ festoz
obseruantia fmonē fecimus. et p̄sequer
de verbo dei cuius auditioni atq̄ media